Från:	Stockholms stad
Till:	Administration soder@stockholm.se
Ärende:	Stockholms stad - Medborgarförslag
Datum:	den 9 oktober 2026 11:53:32
Bilagor:	Medborgarförslag spåret -27.pdf

Skickat från
https://start.stockholm/om-stockholms-stad/politik-och-demokrati/sa-kan-du-paverka/medborgarforslag/

Kontaktuppgifter

Namn
[redacted]

Adressrad 1
[redacted]

Adressrad 2

Postnummer
[redacted]

Postort
[redacted]

E-post
[redacted]

Telefon
[redacted]

Beskriv ditt förslag

Mitt förslag
Mitt förslag har rubriken: Bevara en unik miljö med svårslagen utsikt – håll fritt från träd vid de gamla järnvägsspåren! Jag bifogar en PDF med förslaget som helhet.

Bifoga filer

Avsändaren önskar svar: Ja
Avsändaren önskar svar till: [redacted]

MEDBORGARFÖRSLAG TILL SÖDERMALMS STADSDELSNÄMND

Från [redacted]

Bevara en unik miljö med svårslagen utsikt – håll fritt från träd vid de gamla järnvägsspåren!

BAKGRUND: Jag har sedan 2014 haft en kolonistuga i Södra Årstalundens koloniområde, i Rackarbacken, som sträcker sig mellan Eriksdalsskolan och bort mot Södersjukhuset, nedanför Sachska Barnsjukhuset. Koloniområdet är välbesökt, och mycket uppskattat som promenadstråk hos allmänheten, som gärna går och tittar på våra trädgårdar och byter några ord med oss lottinnehavare över staketen. Många går här regelbundet för att rasta hundar, eller för att det är en trevlig promenadväg. Andra råkar hamna i området för första gången, och alla verkar ha en sak gemensamt – **man tycker att detta är en riktig oas på Södermalm – och särskilt uppskattat är det unika järnvägsspåret.**

Järnvägsspåret sträcker sig längs den nedre gränsen av vårt område, från östra tunneln, via ”Trädgård på spårets” odlingar, nedanför våra odlingslotter och bort förbi våra bikupor. Från spåret har man utsikt över Årstaviken och Årstaskogen. Man kan se och höra båtlivet, kaféerna, och den strida ström av människor som går och cyklar på strandpromenaden nedanför brinken.

Spåret utgör en unik miljö – främst för att det är just ett gammalt järnvägsspår – men också för att folk känner att det är så lugnt, naturnära, lite mystiskt (mot tunnlarna), och inte minst för den vackra utsikten ner mot vattnet.

Hit har det – förutom de regelbundna hundägarna, motionärerna, flanörerna och skolungdomarna – kommit filmteam och filmat, turister som häpnat och fotat, och spåren förekommer även i litteraturen. Uppskattningsvis går det 50 personer om dagen på spåren, i snitt över året. Jag har faktiskt räknat några gånger, och även vintertid är det ett populärt promenadstråk. De gamla järnvägsspåren besöks alltså av närmare 20 000 personer om året!

Och det är inte bara människor som använder sig av spåren. I Södra Årstalunden, och faktiskt hela vägen mellan Skanstull och Hornstull, finns även ett unikt djurliv, för att vara mitt i en storstad. Vi har – förutom ett stort antal arter av insekter, småfåglar, sjöfågel och korpar! – även rådjur, kaniner, harar, fladdermöss, ekorrar, grävlingar och rävar. Brinken i sig är dessutom habitat till såväl vildbin som andra insekter och vilda blommor - så länge den hålls öppen.

UTVECKLING: Tidigare har vår koloniförening skött om spåren på våra städdagar. Vi har klippt sly, rensat ogräs och städat på och intill spåren – längs hela koloniområdets sträckning. För några år sedan hade vi ett möte med SDF där vi fick beskedet att bänkar skulle sättas upp, och att vi inte längre skulle ansvara för skötseln, och sedan dess har det bara gått utför:

Den östra delen, vid ingången till, och vid ”Trädgård på spåret” är nu helt igenväxt av sly som nu har blivit allt större träd. Där ser man knappt vattnet längre. Även längre fram längs hela spåret växer nu träden upp i slänten/brinken, och vi är allvarligt oroade att det inom några år kommer att vara lika ogenomtränglig skog hela vägen som det är bortåt de båda tunnlarna.

Enskilda kolonister med lotter som gränsar mot spåren, har emellertid själva sett sig nödgade att ta ner sly intill spåret åtminstone en gång om året. Gamla lönnstubbar skickar upp flera meter höga slyskott varje år, och vi kan inte bara låta det vara. Träden i den branta slänten/brinken behöver dock tas ner med proffesionella metoder.

Dessutom har bänkarna, men inga papperskorgar, lett till mer nedskräpning, och eftersom inte staden heller städar spåren, är det vi som fått gå ut och plocka skräp, fimpar och glas.

Vid kontakt via Tyck till-appen, verkar det högst oklart vem som har ansvaret för spåren och brinken, och trots år av vädjanden från oss kolonister har inget blivit gjort, förutom att sly och klotter ibland tagits bort just före den västra tunnelöppningen. Bra alltså om detta når den som är ansvarig för spåren (parkförvaltningen, trafikkontoret, trafikverket eller kanske banverket?).

FÖRSLAG PÅ ÅTGÄRDER:

- Ta en gång för alla bort de gamla slystubbarna vid sidan av spåret, av bland annat lönn, ask och alm som sätter massor av långa skott, och bara blir större för varje år.
- Ta ner de högre träd som tillåtits växa upp i (och nedanför) slänten/brinken längs hela spåret, och som snart helt skymmer utsikten mot vattnet för såväl kolonister som besökare – och gör det regelbundet med ett par års mellanrum.
- Städa bort skräp regelbundet på spåren! Särskilt illa är det in mot tunnlarna, där den skräpiga, igenväxta miljön tyvärr lockar till sig hemlösa, langare, knarkare, grafittimålare och andra ljusskygga människor – och dessvärre även barn och ungdomar.